

مهدویت در منابع اهل سنت

فاطمه مجاهد^۱، طاهره سپهریان^۲

چکیده

اندیشه مهدویت باورستگی است که ریشه در اعمق تاریخ دارد. جریان خروشان این تفکر در بستر ادیان و مذاهب و فرهنگ بشری انسوی از آگاهی‌ها، آرمان‌ها و تخیلات را فراهم کرده است. امید به ظهور منجی در باور هر شخص بدون در نظر داشتن عقیده و مذهب وجود دارد. در اسلام نیاز این نوع روایات در بین شیعه و اهل سنت وجود دارد. براساس این دسته از روایات، ظهور حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ تحقق یافته است، ریشه جور و ظلم را پاک می‌کند، زمین را پر از عدال و داد خواهد کرد و جهان را به مدینه فاضله تبدیل می‌کند. اکنون این سؤال پیش می‌آید که عقیده و نظر اهل سنت درباره امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ چیست؟ مقاله حاضر جایگاه مهدویت در میان مسلمانان، متون روایی اهل سنت، زمینه‌های ظهور حضرت، نشانه‌های ظهور، محل ظهور و تعداد یاران ایشان را بررسی می‌کند. باید گفت این عقیده به عنوان یک باور اسلامی و نه شیعی در آثار و نوشته‌های حدیثی و تاریخی اسلامی وجود دارد.

وازگان کلیدی: حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ، مهدویت، احادیث و روایات، تواتر احادیث، نشانه‌های ظهور.

۱. مقدمه

امید به ظهور منجی از دیرباز در ذهن بشر وجود داشته است؛ زیرا انسان‌ها همواره دنبال چیزی بهتر از آنچه در اختیار دارند، هستند. انسان‌ها به دنبال شخصی هستند که همچون خورشیدی فروزان،

۱. دانش‌پژوه کارشناسی تاریخ اسلام، مجتمع آموزش عالی بنت‌الهی‌دی، جامعه‌المصطفی عَلَيْهِ السَّلَامُ العالمیه، افغانستان.

۲. مدرس گروه علمی- تربیتی مطالعات اسلامی، مجتمع آموزش عالی بنت‌الهی‌دی، جامعه‌المصطفی عَلَيْهِ السَّلَامُ العالمیه، ایران.

ابرهای تاریک زندگی را کنار بزند و مرهمی بر دردها باشد. این دغدغه همواره وجود داشته است که آیا کسی هست که انسان را از مشکلات و سختی‌های زندگی مادی و معنوی رهایی بخشد. آیا کسی وجود دارد تا پاسخ ظلم ظالمان را بدهد. اینکه آن شخص چه کسی است. چه زمانی می‌آید. چه اتفاقی در آن هنگام رخ می‌دهد. غیبت تا چه زمانی ادامه دارد. چه کسانی در زمان ظهور حضور دارند. باورداشت مهدویت و اندیشه ظهور حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ برخلاف تصور عده‌ای نه تنها اختصاص به شیعه ندارد بلکه بخش مهمی از عقاید اسلامی است که براساس بشارت‌های حضرت محمد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ میان تمام فرقه‌ها و مذاهب اسلامی شکل گرفته است. کوتاهی و کم توجهی در این امر مقدس و خطیر از یک سوزمینه‌ساز بروز خرافات و سطحی‌نگری و از سوی دیگر موجب دردست‌گرفتن این مسئله مهم توسط افراد منحرف یا بی‌سواد شده است. هرچند علماء و دانشمندان عامه و خاصه به این امر مهم پرداخته‌اند و آثار زیاد و قابل توجهی از آنان به یادگار باقی مانده است، اما همچنان این عرصه نیارمند بازشناسی و به روزرسانی نوین است و مقاله حاضر در صدد بررسی موضوع مهدویت در منابع اهل سنت است. با دقت در منابع اهل سنت و مقایسه آن با عقاید شیعه می‌توان به راحتی به این نتیجه رسید که عقاید و باورها در زمینه ظهور، غیبت انتظار حضرت تا چه اندازه به عقاید تشیع نزدیک است و در موارد جزئی با هم اختلاف دارند.

۲. معرفی حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ

۱-۱. نسب‌شناسی حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ

جوینی شافعی از ابن عباس نقل کرده است که می‌گوید رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمود: «علی ابی طالب عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ امام امت من است و جانشین من در میان آنهاست و از فرزندان اوست. قائم منتظری است که زمین را پراز عدل و داد می‌کند همچنان که پراز ظلم و ستم خواهد شد». (جوینی خراسانی، ۱۴۰۰/۲، ۳۲۷) نام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ مانند نام رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ است و این واقعیت از پیش مشخص شده است و حدیث‌های فراوانی به آن تصریح دارد. ابو داود، صدوق، طبرانی، ابن کثیر، ابن اثیر، محقق اربیلی، گنجی شافعی، سیوطی، متقی هندی و دیگر مؤلفان آن را با عبارت‌های گوناگون آورده‌اند. در سنن ابو داود دو حدیث

به این مضماین آمده است و دلالت دارد براینکه امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرِحَةُ الشَّرِيفِ از نظر اخلاق و رفتار و سیره همچون رسول خدا عَلَيْهِ السَّلَامُ است. ابوآسود در سنن خود از ام السلمه از پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حدیث مفصلی درباره امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرِحَةُ الشَّرِيفِ و علام آخرالزمان نقل می‌کند و می‌فرماید: «وَ يَعْمَلُ فِي النَّاسِ بِسْنَهُ نَبِيِّهِمْ؛ وَ مَهْدِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرِحَةُ الشَّرِيفِ مِيَانُ مَرْدِمٍ بِهِ سَنَتٌ پِيَامِبُرٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعْلُومٌ مَكْنُونٌ». (سجستانی، ۱۴۱۰، ۲/بی‌تا؛ سجستانی، ۱۴۱۰، ۴/۱۷۵) یعنی اخلاق و رفتار و اخلاق و رفتار پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ است. در ذخایر العقبی از رسول خدا عَلَيْهِ السَّلَامُ چنین نقل شده است: «لَوْلَمْ يَقِنَّ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا يَوْمًا وَاحِدًا، لَطُولِ اللَّهِ ذَلِكَ الْيَوْمَ حَتَّى يَبْعَثَ رَجُلًا مِنْ أَنْفُسِهِ كَالْمُسَمِّيِّ؛ أَفَكَانَ عَمَرُ دُنْيَا جَزِيكَ رُوزَ باقِي نَمَانِدِ خَدَاؤِنَدَ آنَ رُوزَ رَاآنَ قَدْرَ طَوْلَانِيَ كَنْدَ تَايِنَكَهِ يَكِيَّ از فَرْزَنْدَانَ مِنْ ظَهُورِ كَنْدَ كَهِ هَمَنَامَ مِنْ اسْتَ» (طبرانی، ۱۴۰۶، ۱۳۵/۱۰). سیوطی از طبرانی نقل می‌کند که وی با اسنادش از عبدالله عمرو و از رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نقل کرده است که آن حضرت دست امام علی عَلَيْهِ السَّلَامُ را گرفت و فرمود: «سَيَخْرُجُ مِنْ صَلْبٍ هَذَا فَتِي يَمْلأُ الْأَرْضَ قَسْطًا وَعَدْلًا؛ از نسل این، جوانی ظهور خواهد کرد که زمین را پراز عدل و داد می‌کند» (سیوطی، بی‌تا، ص ۱۰۰).

۲-۲. نشانه‌های ظاهري

آنچه از روایات مختلف به دست می‌آید این است که امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرِحَةُ الشَّرِيفِ در سنی ظهور خواهد کرد که از لحاظ رشد جسمی به سرحد کمال انسانی رسیده است و بیشتر روایات گویای آن هستند که سن ایشان در حدود و شکل مردی چهل ساله یا نزدیک به چهل است. قطب راوندی نقل کرده است: «عَلَمَتْهُ أَنَّهُ يَكُونُ شِيخَ الْمُسْنَنَ، شَابَ الْمُنْظَرِ، حَتَّى أَنَّ النَّاظِرَ إِلَيْهِ لِيَحْسِبَهِ أَبْنَى أَرْبَعِينَ سَنَةً أَوْ مَا دُونَهَا؛ نَشَانَهُ قَائِمٌ مَا هَنَّغَامٌ خَرُوجٌ أَيْنَ أَسْتَ كَهْ از لَحَاظَ سَنَنَ، كَهْ نَسَالَ، وَلَى از نَظَرَ چَهَرَهُ، جَوَانَ مَىْ بَاشَدَ كَهْ تَمَاشَأَگَرَوَيِّ گَمَانَ مَىْ بَرَدَ كَهْ اوْ چَهَلَ سَالَهُ یا نَزَدِيَّكَ بِهِ آنَ اسْتَ» (جوینی خراسانی، ۱۴۰۰، ۵۶۵/۲). رخسار نورانی که در اولیای الهی سراغ می‌رود در کامل‌ترین شکلش برای موعود بشر ذکر شده است تا آنجا که تلاؤ و درخشندگی رخ وی بر همگان مشهود است: «الْمَهْدِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرِحَةُ الشَّرِيفِ مِنْ وَلَدِيْ كَانَهُ كَوْكَبَ دَرِيْ؛ مَهْدِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرِحَةُ الشَّرِيفِ از فَرْزَنْدَانَ مِنْ اسْتَ وَ چَهَرَهَاشَ هَمَانِدَ ستَارَهَايِ درخَشَانَ مَىْ بَاشَدَ» (اربلي، ۱۴۲۱، ۳/۲۵۹).

۳-۲. امام مهدی در منابع اهل سنت

ابن ابی الحدید در شرح نهج البلاعه می‌گوید: «قد وقعت اتفاق الفرقین من المسلمين اجمعین علی ان الدنیا و التکلیف لا ینقضی الا علیه؛ اتفاق سنی و شیعه براین است که دنیا و تکلیف، منقضی و تمام نشود مگر بر آن حضرت؛ یعنی بعد از ظهور آن حضرت». (ابن ابی الحدید، ۱۳۸۵، ص ۵۳۵) بسیاری از مشایخ و حفاظ اهل سنت مانند صبان در اسعاف الراغبين، شبنجی در نور الابصار، شیخ عبدالحق در لمعا به نقلی که در حاشیه سنن ترمذی است. ابی الحسین آبری به نقل صواعق، ابن حجر سید احمد بن سید زینی دحلان مفتی شافعیه در الفتوحات الاسلامیه، حافظ در فتح الباری، شوکانی در التوضیح به نقل غاییه المأمول، گنجی شافعی در البيان، شیخ منصور علی ناصف در غاییه المأمول، استاد احمد محمد صدیق در ابراز الوهم المکنون به تواتر در روایات واردہ درباره مهدی فیض الشیعی و صفات و عالیم آن حضرت مثل اینکه زمین را پراز عدل و داد کند و از اهل بیت پیغمبر ﷺ و اولاد حضرت فاطمه علیها السلام و فرزندان امام حسین علیها السلام است، تصریح کده‌اند.

- اسعاف الراغبين، باب ۲، ص ۱۴۰، طبع مصر.

- نور الابصار؛ ص ۱۵۵، طبع مصر.

- حاشیه سنن ترمذی، ۴۶/۲، طبع دهلي.

- الصواعق المحرقة، ص ۹۹، طبع مصر.

- الفتوحات الاسلامیه، ۲۱۱/۲، طبع مصر.

- غاییه المأمول، ۳۸۲/۵.

۴-۲. متون روایی اهل سنت مربوط به امام مهدی فیض الشیعی

۴-۲-۱. کتب عمومی

در کتب عمومی به موضوع مهدویت مانند بسیاری از مطالب دیگر به تناسب اشاره شده است. از جمله موضوعاتی که در این روایات آمده است، می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد: حضرت مهدی فیض الشیعی از نسل پیامبر ﷺ و امام علی علیها السلام و حضرت فاطمه علیها السلام، خصایص حضرت مهدی فیض الشیعی زندگی، سیرت آن حضرت، چگونگی ظهور و تشکیل حکومت ایشان. از جمله این کتاب‌ها می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد:

اول) المصنف عبدالرزاق

این کتاب اثر ابوبکر عبدالرزاق بن همام صنعتی است. وی در این کتاب فصلی را با عنوان باب **المهدی** گشوده است و در آن بیش ازده حدیث نقل کرده است. این احادیث از شماره ۲۰۷۶۹ آغاز و تا شماره ۲۰۷۷۹ ادامه دارد. وی پس از این باب با عنوان باب اشراف الساعه به برخی موضوعات دیگر اشاره کرده است. این اولین کتاب از اهل سنت است که احادیث مربوط به حضرت مهدی را به شکل منظم گردآورده است.

دوم) مسنند احمد بن حنبل

احمد بن حنبل ابوعبدالله الشیبانی از پیشوایان چهارگانه اهل سنت است. وی در کتاب مسنند احادیث مختلف و متعددی را درباره حضرت مهدی ذکر کرده است. این احادیث به ضمیمه کتاب **البيان فی اخبار صاحب الزمان** و در مجموعه‌ای با نام **احادیث المهدی** من مسنند احمد بن حنبل به چاپ رسیده است. در این مجموعه ۱۳۶ حدیث از مسنند احمد استخراج و در موضوعات زیر تنظیم شده است: ۳۵ حدیث با عنوان الخلفاء عشر، ۳۵ حدیث در بیان علامات الظهور، ۲۶ حدیث با عنوان ظهور المهدی، ۶ حدیث با عنوان المهدی من عترة رسول الله، ۴ حدیث با عنوان یواطی اسمه رسول الله، ۱۴ حدیث با عنوان نزول عیسی و الامام المهدی و ۴۰ حدیث هم با عنوان لا تزال طائفه يقاتلون على الحق الى ان یأتی امرالله. در میان کتاب‌های نخستین حدیثی، مسنند احمد بیشترین حدیث را ذکر کرده است (حسینی جلالی، ۱۴۰۹، ص ۶۸).

سوم) مختصر تاریخ دمشق ابن عساکر بن منظور

از جمله منابع گسترده در حوزه تاریخ، اثر ماندگار ابن عساکر با نام **تاریخ دمشق** است که ابن منظور برای بهره‌گیری آسان از این کتاب آن را خلاصه کرده و با نام **مختصر تاریخ دمشق** منتشر کرده است. وی دست کم هجده حدیث مربوط به امام مهدی را در جاهای مختلفی از این اثر گردآورده است. حتی بودن ظهور، از اهل بیت پیامبر ﷺ بودن، همنام بودن امام مهدی را با

پیامبر ﷺ، برکات عصر ظهور، مدت زمان حاکمیت حضرت مهدی ﷺ و نشانه‌های ظهور، برخی از موضوعات مندرج در این روایات است.

۵-۲. کتاب‌های حدیثی ویژه حضرت مهدی ﷺ

۱-۵-۲. البيان فی اخبار صاحب‌الزمان ﷺ

ابو عبدالله محمد گنجی شافعی احادیث مربوط به حضرت مهدی ﷺ و خصایص و ویژگی‌های او را با ترتیب خاص و در ابواب منسجم در این کتاب ذکر کرده است. وی در مقدمه کتابش برای رد اتهام شیعی بودن عقیده مهدویت و اثبات آن به عنوان یک موضوع اسلامی اذعان می‌کند که در این کتاب تنها احادیث را آورده است که از طریق اهل سنت روایت شده و از ذکر روایات شیعی پرهیز کرده است. او مجموع این هفتاد حديث را در ۲۵ باب منظم کرده است و حتی به بعضی جزئیات مربوط به حضرت مهدی ﷺ نیز اشاره کرده است. از جمله: فی ذکر خروجه فی آخرالزمان، فی قوله ﷺ المهدی فی عترتی من ولد الفاطمه علیها السلام، فی امر النبی ﷺ بمبایعه مهدی ﷺ، فی مقدار ملکه بعد ظهوره (گنجی شافعی، ۱۴۲۱، ص ۱۹).

۶-۵-۲. اربعون حدیث

ابونعیم اصفهانی از دانشمندان به نام اهل سنت آثار و تأییفات فراوانی دارد. کتاب /ربعون حدیث اکنون در دسترس نیست و اربلی در کتاب کشف الغمہ فی معرفه الائمہ آن را آورده است. وی قبل از ذکر احادیث چنین گفته است: «من چهل حدیثی را که ابونعیم اصفهانی آنها را درباره حضرت مهدی ﷺ جمع آوری کرده است به طور کامل همان‌گونه که وی ذکر کرده است، آوردم و به راوی از رسول خدا ﷺ اکتفا کردم» (اربلی، ۱۴۲۱، ۳/۲۵۵).

۳. ویژگی‌ها و شرایط ظهور

۱-۳. حتمی بودن ظهور

تأکید بر حتمی بودن ظهور حضرت مهدی موعود ﷺ مضمون بسیاری از احادیث نقل شده از نبی گرامی اسلام ﷺ است که به صورت‌های گوناگون بیان شده است. گاهی چنین آمده است: «اگر از

دنیا جز یک روز باقی نماند چنین موعودی خواهد رسید». ترمذی از رسول خدا ﷺ چنین نقل می‌کند: «لا تذهب الدنيا حتى يملک العرب رجل من اهليتی یواطئ اسمه اسمی؛ دنیا به پایان نخواهد آمد تا آنکه مردی از اهل بیت من که همنام من نیز هست بر عرب حاکم شود». خود ترمذی همین مضمون را در حدیث دیگری نیز آورده است (ترمذی، ۱۴۲۱). ابن شیبیه، ابو داود، احمد بن حنبل، ابن ماجه و طبرانی همین مضمون را در کتاب‌های حدیثی خود با عبارات گوناگون منعکس کرده‌اند.

۴. زمینه‌های ظهور در منابع اهل سنت

۴-۱. زمینه‌های ظهور

بحث از تحولات اجتماعی پیش از ظهور که پیامد آن قیام منجی موعود ﷺ است به عبارت‌های مختلفی در منابع اسلامی بازتاب پیدا کرده است و هدف در این مجال، بررسی کلی در منابع عامه است.

۴-۱-۱. نامیدی کامل مردم

ابن ابی شیبیه از پیامبر ﷺ نقل می‌کند: «مردی از خاندان من ظهور خواهد کرد آن هنگام که مردم گستته از زمان باشند (کنایه از نامیدی). (ابن ابی شیبیه، ۱۴۱۶/۷) این روایت را نورالدین هیثمی و گنجی شافعی ذکر کرده‌اند. سلیمان قدیوزی آورده است که رسول خدا ﷺ به امام علی علیهم السلام: «یاعلی ظهور حضرت مهدی ﷺ هنگامی خواهد بود که شهروها دگرگون شده، بندگان خدا سست، ناتوان وا فرج و ظهور نامید گرددند. در این هنگام مهدی ﷺ قائم که از فرزندان من است ظاهر گردد» (گنجی شافعی، ۱۴۲۱، ص ۴۲). این نامیدی در اصل، ظهور است و در واقع یک نامیدی همه جانبه‌ای شکل می‌گیرد و آن گاه ظهور تحقق می‌یابد.

۴-۱-۲. بی‌پناهی مردم

زمان قبل از ظهور، زمانی است که مردم به شدت احساس بی‌پناهی می‌کنند و از آنجا که همه درها را به روی خود بسته می‌بینند و جایگاهی که حق خودشان را بستانند، سراغ ندارند حالت یأس و بی‌پناهی برای مردم ایجاد می‌شود. عبدالرزاقد صنعتی از پیامبر اسلام ﷺ نقل می‌کند: «بلایی

دامن‌گیر این امت خواهد شد که مردم پناهگاهی نمی‌یابند که از شرایین ظلم بدان پناه آورند که خداوند (در این هنگام) مردی از خاندان من را خواهد فرستاد» (صنعتی، ۱۳۹۰). دیگر راویان عامه مانند یوسف مقدسی شافعی نیز این حدیث را نقل کرده‌اند. در صحیح بخاری از ابوهریره نقل شده است که رسول خدا ﷺ فرمود: «بِهِ زُوْدِي فَتْنَهُ هَايِي فَرَمَى رَسْدَ كَهْ نَشَستَهْ بَهْتَرَازَ اِيْسَتَادَهْ اَسْتَهْ وَ اِيْسَتَادَهْ بَهْتَرَازَ رَاهَ رَوْنَدَهْ اَسْتَهْ وَ رَاهَ رَوْنَدَهْ بَهْتَرَازَ سَاعَيِهْ اَسْتَهْ. (فَمَنْ وَجَدْ مَلْجَئَا اوْ مَعَاذَا فَلِيَعْذِرْ بَهْ؛ پَسْ هَرَكَسْ پَنَاهَگَاهِيَيِّ بَيَابِدْ هَرَأَيِّنَهْ بَهْ آنَجَا پَنَاهَ بَيَرَدْ)» (بخاری، ۱۴۲۲، ۸/۸۹).

۴-۱-۳. فراگیرشدن ظلم و ستم و فتنه‌ها

فراگیرشدن ظلم و ستم پیش از ظهور حضرت مهدی ﷺ یکی از بحث‌های مشهور است که روایات مربوط به حضرت مهدی ﷺ به آن اشاره دارد. این گسترش ظلم و ستم گاهی به صورت کلی در منابع ذکر شده است بی‌آنکه مصدق داشته باشد و گاه ستمکار هم معروفی شده است که این ستمگری به حاکمان نسبت داده شده است که از مجموع آنها چنین مستفاد می‌شود که از هر ناحیه‌ای بر جامعه ظلم و ستم اعمال می‌شود چه از سوی فرمانروایان و چه از جای دیگر. نکته قابل توجه در این احادیث کلمه ملت است. از این واژه چنین به دست می‌آید که ظلم و ستم فراگیر است و جایی رانمی‌توان یافت که به این درد مبتلا نشده باشد. حضرت علی علیه السلام می‌فرماید: «لَتَمَلَّأَ الْأَرْضُ ظُلْمًا وَجُورًا... ثُمَّ لَتَمَلَّأَ بَعْدَ ذَالِكَ قُسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مَلَّتِ الظُّلْمًا وَالْجُورًا؛ ظُلْمٌ وَسَتمٌ در زمین فراگیر خواهد شد، پس از آن عدالت و دادگری آن را پرخواهد کرد آن‌گونه که از ستم و بیداد پر شده است» (صنعتی، ۱۳۹۰).

۵. نشانه‌های ظهور

۵-۱. ندای آسمانی

رسول گرامی اسلام ﷺ فرمود: «در ماه محرم بانگی از آسمان برآید بدین مضمون که برگزیده خداوند فلان (مهدی ﷺ) است، پس سخن‌ش را بشنوید و از او پیروی کنید». (ابن حماد، ۱۴۲۳، ص ۹۳)

۲-۵. خروج دجال

یکی از نشانه‌های ظهور و یا به تعبیر اهل سنت از عالیم آخرالزمان، خروج دجال است. دجال در لغت به معنای روغن مالی کردن چیزی است که باطن آن بی ارزش باشد. در اصطلاح به فرد کذاب، منافق و فریبکار می‌گویند. دجال در کتب مسیحیت هم مطرح شده و در آن کتاب‌ها نیزیک شخصیت منفی و ضد مسیح معرفی شده است. در صحیح بخاری از عایشہ نقل شده است: «سمعت رسول الله ﷺ يَسْتَعِيْدُ فِي صَلَاتِهِ مِنْ فَتْنَةِ الدِّجَالِ؛ شَنِيدْمِ رَسُولِهِ خَدَا ﷺ دَرْنَمازْهَايِشَ اَزْ فَتْنَتِهِ دِجَالَ بِهِ خَدَا پَنَاهَ مَىْ بَرَدْ» (بیزدی حائری، ۱۴۲۲/۲، ۱۱۲). مسلم در صحیح خود در باب صفة الدجال چندین حدیث با اسناد متعدد می‌آورد مبنی بر اینکه دجال کافراست و بین دو چشمش نوشته شده است «او کافر است» (نیشابوری، ۱۳۹۸/۸، ۱۹۳).

۶. عصر ظهور

۶-۱. محل ظهور

درباره نقطه آغازین ظهور امام مهدی عَلَيْهِ الْسَّلَامُ وَالْمَنَّاءُ وَالْمَنَّاءُ و پیوستن یاران خاص به ایشان و نیز بیعت مردم با آن حضرت حدیث‌های زیادی ذکر شده است و نقطه اشتراک همه این روایت‌های اسلامی در این است که امام مهدی عَلَيْهِ الْسَّلَامُ وَالْمَنَّاءُ وَالْمَنَّاءُ ظهورش را از مکه آغاز خواهد کرد. (طبری، ۱۳۶۳، ص ۲۴۰) تا حد زیادی نیز اتفاق نظر وجود دارد که از کنار کعبه این حرکت بزرگ آغاز خواهد شد. رسول گرامی اسلام عَلَيْهِ الْسَّلَامُ وَالْمَنَّاءُ وَالْمَنَّاءُ می‌فرماید: «فَيَأْتِيهِ عصَابُ الْعَرَقِ وَ ابْدَالُ الشَّامِ فَيَبَايِعُونَهُ بَيْنَ الرَّكْنِ وَالْمَقَامِ؛ دَسْتَهَاهَايِي اَز عَرَقِ وَ بَزْرَگَانِي اَز شَامِ بَه سَوِي او مَى آيَنْد وَ با او مِيَان رَكْنِ وَ مَقَامِ بَيْعَتِ مَى كَنِند» (ابن حماد، ۱۴۲۳، ص ۲۴۲). شماری از حدیث‌ها آغاز قیام رامیان رکن و مقام دانسته‌اند (ابن حماد، ۱۴۲۳، ص ۲۴۰) و شماری دیگر از آنها تکیه بر حجر الاسود به هنگام ظهور را گفته‌اند و آغاز قیام را از همانجا گفته‌اند (غفاری، ۱۳۷۶، ۲۴۸). برخی دیگر محل بیعت با وی را میان زمزم و مقام دانسته‌اند (طبری، ۱۳۶۳، ص ۲۴۸) و برخی محل ظهور را میان حجر الاسود و در کعبه ذکر کرده‌اند (راوندی، ۱۴۰۹/۲، ۹۲۴). این قبیل اختلافات مختصر تاحدی طبیعی است و به ظاهر تمام اینها گویای این واقعیت هستند که ظهور

حضرت از مکه و در مسجدالحرام و از کنار کعبه آغاز خواهد شد. لازم به توضیح است که بیشتر حدیث‌های اهل سنت ظهور ایشان را میان رکن و مقام گفته‌اند.

۲-۶. تعداد یاران

یاران خاص امام مهدی عَلَيْهِ الْمَسَاعِدُ وَالْمَرْفُوُاتُ سنگ‌های زیرین انقلاب جهانی هستند. عدد این یاران برجسته در روایات اسلامی به تعداد یاران پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ در جنگ بدريعني، ۳۱۳ نفر ذکر شده است. از ام السلمه نقل شده است که پیامبر خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ فرمود: «بیایع لرجل بین الرکن والمقام عدة اهل البدر، فیأتيه عصائب اهل العراق و ابدال الشام؛ میان رکن و مقام با مردی بیعت می‌شود. تعداد بیعت‌کنندگان به تعداد حاضران جنگ بدر است و آن گاه گروه‌هایی از عراق و برجستگان شام پیش وی می‌آیند» (سیوطی، ۱۴۱۴، ص ۷۳).

۳-۶. قدرتمندی یاران امام زمان عَلَيْهِ الْمَسَاعِدُ وَالْمَرْفُوُاتُ

محمد بن حنفیه می‌گوید: «امام علی عَلَيْهِ الْمَسَاعِدُ وَالْمَرْفُوُاتُ در پاسخ شخصی که درباره امام مهدی عَلَيْهِ الْمَسَاعِدُ وَالْمَرْفُوُاتُ از آن حضرت پرسیده بود، فرمود: «فيجمع الله تعالى له قوماً قزواً كفزع السحاب، يؤلف الله بين قلوبهم، فلا يستوحشون إلى أحد ولا يفرحون بأحد دخل فيهم؛ خداوند متعال گروهی را برای وی جمع خواهد کرد که به مانند جمع شدن پاره‌های ابر قلب‌های آنان را به هم پیوند زده و از هیچ کس هراس به دل ندارند و از افزوده شدن افرادی به جمعشان خوشحال نمی‌شوند». (شافعی مقدسی، ۱۴۱۶، ص ۹۱)

۴-۶. برکات عصر ظهر

۱-۴-۶. عدالت‌گستره

براساس روایات فراوان، عدل و قسط از مهمترین اهداف قیام حضرت مهدی عَلَيْهِ الْمَسَاعِدُ وَالْمَرْفُوُاتُ است. ابوسعید خدری از رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ چنین نقل می‌کند: «المهدی عَلَيْهِ الْمَسَاعِدُ وَالْمَرْفُوُاتُ منی یملاً الأرض قسطاً و عدلاً کما ملئت ظلماً و جوراً؛ مهدی عَلَيْهِ الْمَسَاعِدُ وَالْمَرْفُوُاتُ از من است. زمین را پر از عدل و داد می‌کند همان طور که پر از ظلم و جور شده باشد» (ابن بطريق، ۱۴۰۷، ص ۴۳۳). این روایت دو بخش دارد: بخش اول درباره عدالت‌گستره است و بخش دوم به پیش‌زمینه ظهور اشاره دارد.

۶-۴. رفاه و آسایش عمومی

عصر حاکمیت امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ که در واقع همان مدینه فاضله اسلامی است عصر رفاه و آسایش همگانی است به گونه‌ای که دیگر نیازمندی در جامعه پیدا نمی‌شود و این دلیل مهمی است براینکه توزیع ثروت‌ها و منابع عادلانه است. این ابی شیبه از رسول خدا عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ در روایتی آورده است: «یکون فی امتی المهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ تعيش امتی فی زمانه عیشالله تعشه قبل ذلک؛ مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ در میان امت من خواهد بود. مردم به چنان نعمت و برخورداری وسعت یابند که در هیچ زمانی پیش از آن دست نیافته باشند» (اربلي، ۱۳۸۱، ۴۷۸/۲).

۶-۴-۳. رضایت همگانی از حکومت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ

تمام مردم پس از ظهور و در دوران حکومت امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ از حاکمیت آن حضرت رضایت کامل خواهند داشت. (جوینی خراسانی، ۱۴۰۰، ۳۱۰/۲) عن حذیفه الیمان عن النبی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ قال: «یبایع له الناس بین الرکن والمقام، يرد الله به الدين ويفتح له فتوحا، فلا يبقى على وجه الأرض الا من يقول: لا اله الا الله؛ مردم میان رکن و مقام با امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ بیعت می‌کنند و خداوند بهوسله او دین را به جایگاه خودش برمی‌گرداند و پیروزی‌هایی برای او به وجود می‌آورد تا بدانجا که هیچ کس بر زمین نماند جز آنکه بگوید: لا اله الا الله» (شافعی مقدسی، ۱۴۱۶، ص ۵۶).

۷. نتیجه‌گیری

اعتقاد به منجی و موعود عقیده‌ای فرامی و فرادینی است و فطرت هر آدمی با آن عجین است. این موعود در هر دین و ملتی با نام و ویژگی خاص معروف است. در صحاح سنته که معتبرترین کتب اهل سنت و موثق‌ترین منابع آنهاست این موضوع مطرح شده است. عامه در روایات فراوانی به حقیقت اندیشه مهدویت اشاره دارند. اگرچه در پاره‌ای از موارد تفاوت‌هایی با اعتقاد شیعه به چشم می‌خورد، اما موارد مشترک فراوانی وجود دارد که هدف از پژوهش حاضر بررسی این اشتراکات است. حتمی بودن ظهور، نامیدی عمومی مردم، بی‌پناهی مردم، فراغیرشدن ظلم و ستم، محل ظهور، نشانه‌های ظهور از جمله ندای آسمانی، خروج دجال، محل ظهور، تعداد یاران، قدرتمندی یاران

حضرت، برکات عصر ظهور از جمله عدالت‌گسترنی، رفاه و آسایش عمومی، رضایت همگانی از حکومت

امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ از جمله مشترکات شیعه و سنی درباره امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ است.

فهرست منابع

۱. ابن ابی الحدید، عبدالحمید بن هبہ‌الله (۱۳۸۵). *شرح نهج البلاغه/بن ابی الحدید*. بیروت: داراحیاء التراث العربی.
۲. ابن ابی شیبہ، محمد (۱۴۱۶). *الكتاب المصنف فی الاحادیث والآثار*. بیروت: دارالكتب العلمیه.
۳. ابن بطريق، یحیی بن حسن (۱۴۰۷). *عمده عیون صحاح الاخبار*. قم: جامعه مدرسین.
۴. ابن حماد، نعیم (۱۴۲۳). *الفتن*. بیروت: دارالكتب العلمیه.
۵. اربیلی، علی بن عیسی (۱۳۸۱). *کشف العمه*. تبریز: بنی هاشمی.
۶. بخاری، محمدين اسماعیل (۱۴۲۲). *صحيح بخاری*. بیروت: داراحیاء التراث العربی.
۷. تمذی، محمدين عیسی (۱۴۲۱). *الجامع صحيح*. بیروت: داراحیاء التراث العربی.
۸. جوینی خراسانی، علی بن محمد (۱۴۰۰). *رائد السقطین*. بیروت: مؤسسه محمودی.
۹. حسینی جلالی، سیدمحمد جواد (۱۴۰۹). *احادیث المهدی*. من مستند/حمدین حنبل. قم: جامعه مدرسین.
۱۰. راوندی، قطب الدین (۱۴۰۹). *الخرائج والجرائح*. قم: مدرسه الامام المهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ.
۱۱. سجستانی، سلیمان بن اشعت (۱۴۱۵). *سنن ابودود*. بیروت: دارالكتب العربي.
۱۲. سیوطی، جلال الدین (۱۴۱۴). *الحاوی للفتاوی*. بیروت: دارالفنون.
۱۳. سیوطی، عبدالرحمن بن ابی بکر (ابی تا). *العرف الوردي فی اخبار المهدی*. تهران: مرکز التحقیقات والدراسات العلمیه.
۱۴. شافعی مقدسی، یوسف (۱۴۱۶). *عقد الدرر فی اخبار المنتظر*. قم: جمکران.
۱۵. صنعانی، عبدالرازاق (۱۳۹۰). *المصنف*. هند: المجلس العلمی.
۱۶. طبرانی، سلیمان بن احمد (۱۴۰۶). *المعجم الکبیر*. بیروت: داراحیاء التراث العربی.
۱۷. طبری، محمدين جریر (۱۳۶۳). *دلایل الامامه*. قم: منشورات رضی.
۱۸. غفاری، محمد جواد (۱۳۷۶). *غیبت نعمانی*. تهران: نشر صدوق.
۱۹. گنجی شافعی، ابوعبدالله محمد (۱۴۲۱). *البيان فی اخبار صاحب الزمان*. تحقیق: الفتلاوی، احمد. بیروت: دار المحقق البیضا.
۲۰. نیشابوری، مسلم بن حجاج (۱۳۹۸). *صحیح مسلم*. بیروت: دارالفنون.
۲۱. یزدی حائری، علی (۱۴۲۲). *البرام الناصب*. بیروت: مؤسسه الاعلمی.